

Af et *mindretal* (Gade (SF) og Bjørn Poulsen (SF)):

2) Efter den foreslåede ændring indsættes som nyt nummer:

»01. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Bestemmelsen om at søge særskilt tilladelse, som nævnt i stk. 1, finder dog ikke anvendelse for så vidt angår andelslandbrug og andelsforeningsejede landbrug, hvorved forstås sådanne landbrug eller sammenslutninger af landbrug, som har til formål at drive landbrug, og som – bortset fra forrentning af indbetalt medlemskapital – foretager over-skudsdelingen på grundlag af den af medlemmerne i landbruget leverede arbejdsindsats.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.«

Bemærkninger

Til nr. 1

I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at det ved den foreslåede lovændring tilsigtes som et forsøg i årene 1983, 1984 og 1985 at lempe kravet om jordbrug som væsentligste erhverv. Ændringsforslaget har til formål at præcisere forsøgsperiodens længde i selve loven. Ved forsøgsperiodens udløb vil de hidtidige bestemmelser på ny finde anvendelse, medmindre der udtrykkeligt fastsættes andre regler om kravet om jordbrug som væsentligste erhverv.

Som anført i bemærkningerne er det ligeledes hensigten i samme periode administrativt at lempe uddannelseskravet. Det findes rigtigt at tilrettelægge administrationen således, at den i bemærkningerne omtalte 18 års grænse, der isoleret set indebærer en stramning af de hidtidige regler, ikke finder anvendelse.

Til nr. 2

Der er flere positive ting forbundet med oprettelse af andelsbrug eller andelsforeningsejede landbrug. Dels er det at arbejde sammen og sammen have bestemmelse, ansvar og indflydelse på sin arbejdssituation og det resultat, der kommer ud af det, efter forslagsstillernes mening meget væsentligt for arbejdsglæde og produktivitet, og det har vel

også været nogle af de ting, der ligger til grund for andelstanken som sådan. Dels er det et meget væsentligt element i det at oprette andelslandbrug eller andelsforeningsejede landbrug, at de generationsskifteproblemer, som vi har kendt i så mange år, med et slag er væk.

Det kapitaludtræk, der kan opstå ved en udskiftning af andelshavere, er minimalt i forhold til det kapitaludtræk, vi har set ved almindelige generationsskifter under selvejet i landbruget, og der er ingen tvivl om, at netop det store kapitaludtræk, som jo har gjort, at de danske landmænd har købt den danske jord adskillige gange uden at få noget for det, har været en væsentlig hindring for en fornuftig, stille udvikling i landbrugsproduktionen.

Den cyklus, der har været i en landmands liv, har jo gået på, at man i de første år producerer virkelig meget for gennem sin omsætning at kunne betale de meget store omkostninger, der er forbundet med at overtage landbrug. Denne produktion er så langsomt dalet til at nå det laveste punkt, når landmanden bliver midaldrende. I andelslandbruget eller det andelsforeningsejede landbrug vil nye kræfter komme til med jævne mellemrum, og derfor vil nedgangen i produktionen på den måde, som vi ellers har set det i selvejet, ikke finde sted.

Andelslandbruget kan også i vid udstrækning sikre deltagerne bedre muligheder for ferie, fridage, efteruddannelse, politisk arbejde o.s.v.

1. Vedtægterne til de forskellige former for andelsejet landbrug skal være udformet således, at ind- og udmeldelse foregår gennem fællesskabet, og at den enkelte andelsejer kun kan udtage sit eget inflations sikrede indskud ved udmeldelse af foreningen.

2. Ved foreningens opløsning skal dens midler tilfalde det offentlige repræsenteret ved statens jordlovsudvalg.

3. Den enkelte andelshaver skal kunne beskattes af sin peronlige indkomst som forpagter i andelsforeningen eller lønmodtager i andelsbruget.

4. Andelsforeningen eller andelsbruget skal beskattes på tilsvarende måde som landbrugets andelssalg- og produktionsforeninger.

5. Andelsbrug. Antallet af andelshavere pr. andelsbrug sættes til maksimalt 20. Med hen-